

Forandringer. I Samklang dermed staa ogsaa det, at man har været sig fuldkommen bevidst, hvad man gjorde, naar man sagde, at den Pantthaver, som vil benytte sig af Retten til at forfølge selv, maa renoncere paa Dividende i Boet. Man har med Hensyn til dette Spørgsmaal tentt sig, at en Ret til at faa Dividende i Boet vilde være meget lidt praktisk, da i de fleste Tilfælde Forholdet vil stille sig saaledes, at der ikke er noget i Boet undtagen Ejendommen selv, og at saaledes Udgangen til Dividende i Boet kun havde meget ringe praktisk Betydning. Det er altsaa noget, som man, hvad enten man vil kalde det uregelmæssigt eller ikke, har været sig vel bevidst i det andet Ting, og det forekommer ogsaa mig, at det er et Spørgsmaal, om man kan være berettiget til at stille den første Pantthaver anderledes i det mindste i alle de Tilfælde, som ere de normale, hvor Pantstæningen slutter sig til en almindelig Gæld, hvor Debitor altsaa er personlig forpligtet. Der bliver Forholdet ganske simpelt saaledes, at Pantthaveren har som de andre Penge til Gode hos bedkommende, og Forstjellen er kun den, at medens de andre ikke have nogen reel Sikkerhed, har han det. Altsaa denne Tingenes Tilstand gør, at jeg synes, at man ikke godt kan formene en Pantthaver at melde sig i Boet og sige: Jeg vil indtage den Stilling, som er ganske naturlig for mig, nemlig melde min Fordring i Boet. Dette maa da tage de fornødne Forholdsregler for at dække Fordringen, og dertil hører at sælge Ejendommen, thi der kan ikke være Tale om, at Boet skulde skaffe de fornødne Midler og betale ham for at udlade et realkøbt Ejendommen. At paalægge den bedkommende, at han selv skulde sige, for hvor stort Beløb han vil afsalbe Dividende, og for hvor stort et Beløb han vil holde sig til Ejendommen, et Valg, der undertiden kan paalægge Ristlo, tror jeg ikke, man har nogen Ret til. Det er jo i ethvert Tilfælde et Spørgsmaal, som har været overvejet under Forhandlingerne i det andet Ting, og jeg tror derfor, at hvis man vil gaa tilbage fra den Tankegang, man saaledes var inde paa, og som er nedlagt i denne Paragraf, vilde man kunne tænkes et klarere Udtryk for Regler om, hvorledes man skal stille sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Omkostninger, forudsat i øvrigt, at det System, som ligger i Paragraffen, bibeholdes, kunde man maaske, hvis man finder det nødvendigt, komme til en tydeligere Udtrykssaaende i den Henseende og ogsaa om dette Punkt skal jeg gerne konferere med de ærede Forslagsstillere eller den

sidste ærede Taler inden Sagens 3dje Behandling.

Det. Hansen: Med Hensyn til det af mig og det ærede 2det Medlem for København (Nagen) stillede Vædringsforslag skal jeg, efter Konference med min ærede Medforslagsstiller, og særlig af Hensyn til at vi alene ikke kunne stille Vædringsforslag til tredje Behandling, anmode om, at vi maa faa Lov til at lade Vædringsforslaget blive staaende; da den ærede Minister ikke har noget imod, at det bliver vedtaget, men har stillet i Udfigt, at vi ville kunne ændre det til 3dje Behandling, tillade vi os foreløbig at fastholde det. — Med Hensyn til §§ 47 og 48 skal jeg bestræbe mig for at overveje, om man muligvis maatte kunne finde et klarere Udtryk for Tanken, som jeg kan fremstille redigeret som Vædringsforslag til Paragraffen. — Med Hensyn til det 3dje af den ærede Minister stillede Vædringsforslag skal jeg sige, at den ærede Justitsminister vistnok har fuldstændig Ret i, at det er ikke Appelerklæringen, som afstærer den paagældende, men det skulde blot siges, at hans Appelerklæring ikke skal kunne standse Auktionen, der altsaa kan fremmes. Naar man i Folketinget er gaaet ud fra, at det ikke gif an at fremme denne Auktion, saaledes at der hang et draget Sværd over Hovedet paa alle, og derfor Folgen af Appelerklæringen maatte være den, at Auktionen ikke kunde fremmes, saa forekommer det mig ogsaa, at det vil være uheldigt at fremme Auktionen, naar man ser hen til alt, hvad der følger med denne, ikke alene Hammerslag, men at der maaske kommer en 3dje Mand ind som Køber, der faar Ejendommen overleveret og giver sig til at stalte og valte med den, som han vil, maaske han ønsker at anvende Kapital paa dens Forbedring — der skal ogsaa kunne disponeres over Købesummen — der skal udbetales til de paagældende Pantthavere o. s. v. Forholdet skulde saa blive det, at alt det, der saaledes er foregaaet, skulde kunne omstødes, naar det lykkes den paagældende at faa en højere Instans' Dom for, at hans Opsættelse var rigtigere end Auktionsforvalterens. Derfor vil det være en mislig Sag at fremme Auktionen under saadanne Omstændigheder, skønt den ærede Minister vistnok har Ret i, at efter almindelige Principper for Appel bør en saadan Auktion nyde Fremme. Jeg skal altsaa ikke fastholde nogen Modstand derimod, men det vilde vistnok være heldigere, om man kunde faa klarer, under hvilke Vilkaar Auktionen fremmes i saadanne Tilfælde, og navnlig hvorledes Auktionsdirektøren er